

den ærede Rigsdagsmand sagde, at hele Folket vilde sige Nei til Indkomstskatten, saa siger jeg: Saa er det danske Folk ikke noget demokratisk Folk, saa er det ikke et saa demokratisk Folk, som man har paastaet, at det er, saa er det et Hartkornsfolk.

Jagd: Jeg skal ikke længe trætte det ærede Things Opmærksomhed, men med Hensyn til en Ytring, der i dette Dieblik blev fremsat af den ærede sidste Taler, maa jeg dog bemærke, at naar han hentydede til Andes Misforstaaelse, saa tror jeg, i det Mindste saavidt jeg har kunnet forstaa Forhandlingerne, at det væsentlig er den ærede Taler selv, der gjør sig skyldig i Misforstaaelse. Det, som vi i Dieblirket forhandle, er nemlig det Lovforslag, der foreligger, men ikke den Indkomstskattelov, som en Gang i Tiden skal forelægges, og Misforstaaelsen ligger altsaa hos den ærede Taler. — Den egentlige Anledning for mig til at begjære Ordet var en Ytring af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus (Winther), der med en Slags dydig Nædsel betegnede mig som en hadesfuld Fjende af Indkomstskatten. Jeg vil slet ikke fralægge mig denne Betegnelse; jeg er virkelig en saa decideret Fjende af Indkomstskatten, at det vilde forhøuse mig meget, om jeg nogeninde skulde leve den Dag, at jeg skulde kunne understøtte den; men naar jeg er en Fjende af denne Stat, er det, fordi jeg overhovedet er en Fjende af alle slige formummede Skikkelser, om hvilke man ikke veed, hvad de skule. Man behøver blot at have hørt Diskussionen her i Dag for at vide, hvorledes Things's forskjellige Medlemmer ere lige vildfarende med Hensyn til Bedømmelsen af denne tilslørede Skjæbhed. Man siger, at man ikke elsker Indkomstskatten, og derfor stemmer man for det foreliggende Lovforslag; man siger, at man elsker Indkomstskatten, og derfor stemmer man imod det foreliggende Lovforslag; man fremsætter de mest modsatte Motiver og kommer til de mest modsatte Resultater. Jeg tror virkelig, at hele Forhandlingen bærer det bedste Præg af, at der hos Medlemmerne er den mest forskjelligartede Opfattelse af, hvad Karakter denne Indkomstskat egentlig har. En

af mine ærede Forjængere, Rigsdagsmanden for Åsens (N. Andersen), udtalte sig meget stemningsrigt og følelsesfuldt om en Indkomstskat; for ham var den en Slags tilsløret Skjæbhed, som han i det Mindste ventede skulde tilfredsstille meget lovende Forhaabninger; men til samme Tid udtalte han sig om det, vi have stillet imod Indkomstskatten, nemlig Toldloven, paa en Maade, som aldeles ikke er berettiget eller overensstemmende med Virkeligheden. Han sagde, at det var de lavest Stillede i Samfundet, den fattige Klasse, der navnlig maatte betale Told, men dette forhold sig ikke en Gang rigtigt under de nuværende Forhold, thi jeg maa gjøre opmærksom paa, at det, som hører til de egentlige absolute Livsformødenheder, dog i enhver fornuftig Toldlovgivning er unddraget fra Beskatning. (Afbrydelse). Ja, de ærede Herrer kunne naturligvis opstille en forskjellig Maalestof for, hvad de anse for Livsformødenheder, men jeg siger, at saadanne Gjenstande i enhver fornuftig Toldlovgivning ere unddragne fra Beskatning, og jeg forudsætter, at Rigsdagen ikke vil gaa ind paa Andet end en fornuftig Toldlovgivning. Vi have henvist til det Toldlovudkast, der er behandlet her i Salen, med Tilfagn om, at i det Mindste jeg og de, der ville gaa i samme Retning som jeg, med største Beredvillighed ville gaa ind paa gennem denne Toldlovgivning at beskatte de Formuende og overhovedet de Beskatningskræfter, der findes omkring i Befolkningen, og som man har søgt at ramme ved Indkomstskatten, men naar vi have gjort dette, kan man ikke fremsætte en Paastand som den, at det er den fattige Klasse, der egentlig skal betale Hovedparten af Tolden. Jeg skal, som sagt, ikke indlade mig meget vidtløftig paa Forhandlingerne, saaledes som jeg opfatter dem, men kun endnu bemærke, at ligesaa omvæltende og selvmodsigende, som Udtalelserne have været i den ene Retning om den foreliggende Indkomstskat, have de ogsaa været det i den anden. Nogle ville stemme for Indkomstskatten for de vestjydske Baners Skyld, Andre ville stemme imod den for disse Baneanlægs Skyld. Jeg vil ikke tale om den ærede Rigsdagsmand for Roskilde (A. Hage), der endog syn-